

Umiłowani w Chrystusie Panu Bracia i Siostry!

Drodzy Diecezjanie! Szybko zbliża się historyczna chwila, gdy Ojciec Święty Benedykt XVI, powagą urzędu Następcy Świętego Piotra, ogłosi całemu światu, że Sługa Boży Jan Paweł II jest Błogosławionym. Dokona się to w uroczystość Miłosierdzia Bożego – w dniu 1 maja - na Placu św. Piotra w Rzymie. Wyrazimy wówczas wielką wdzięczność Panu Bogu za dar błogosławionego Jana Pawła II dla całego Kościoła Powszechnego.

Nasza diecezja ma do tego szczególne powody. Została bowiem erygowana 20 lat temu - 13 kwietnia 1991 r. przez Sługę Bożego Jana Pawła II i wkrótce już będzie przeżywać 20. rocznicę istnienia. Data ta jest okazją, aby podziękować Panu Bogu za Jana Pawła II, Pasterza i Przewodnika Kościoła na przełomie wieków. Dziękujemy Panu Bogu za to, że właśnie On, odczytując znak nadchodzącej "Wiosny Kościoła", po latach religijnej nagonki i ateistycznych prześladowań utworzył struktury Kościoła na Białorusi. Również jako jedna rodzina diecezjalna składamy Panu Bogu dziękczynienie za wszystkie łaski, które zostały nam przez Niego wyświadczone w ciągu 20 lat. Zapraszam Was, umiłowani w Chrystusie Panu Bracia i Siostry, do okazywania w bieżącym roku Panu Bogu szczególnej wdzięczności za Bożą Opiekę nad nami. I chociaż okres 20 lat jest stosunkowo krótki, lecz uczmy się dobrze odkrywać dowody Bożej troski o nas. †

Diecezja jest częścią Kościoła Powszechnego i może być odbierana wyłącznie jako wspólnota ludzi o zorganizowanej hierarchii kościelnej i widzialnych jej strukturach – Kurii i jej Wydziałów, Wyższego Seminarium Duchownego, Dekanatów i Parafii. Diecezja jednak jest nie tylko strukturą administracji kościelnej, lecz przede wszystkim - żywą wspólnotą Chrystusa, w której spełnia się odkupieńczy zamysł uświęcenia, nauczania i zjednoczenia z Bogiem. Przez działanie kapłanów i wiernych w jedności z Pasterzem Diecezji realizuje się dzieło, które Chrystus Pan zapoczątkował na ziemi przez głoszenie Królestwa Bożego. W każdej inicjatywie Kościoła na pierwszym miejscu pozostaje człowiek i jego zbawienie.

Radujemy się, że dla dobra duchowego wiernych, zamieszkałych na terenie obwodu grodzieńskiego, Sługa Boży Jan Paweł II ustanowił naszą diecezję. Przez 20 lat pod zwierzchnictwem Najwyższego Pasterza i Następcy Św. Piotra Apostoła i przez nasze współdziałanie dokonywały się wśród nas wyroki Bożej Opatrzności. Dzisiaj dostrzegamy Jej owoce w wieloletniej posłudze biskupiej, kapłańskiej i apostoelskiej wiernych. Są miejscowi kapłani, wspólnoty parafialne, grupy duszpasterskie, odbudowane i wyświęcone świątynie. Szybki bieg czasu i przemiany społeczne sprawiły, że szybko do tego przyzwyczailiśmy się.

Zapraszam was wszystkich – Kapłanów, Osoby życia konsekrowanego, Wiernych - do rozważenia wielkich dzieł Bożych. Pamięć o tym będzie podstawą naszej przyszłej działalności. Psalmista wobec liczby cudów, których Bóg dokonał dla Narodu Izraela, wyprowadzając z niewoli i ratując podczas różnych klęsk, apelował do swoich Rodaków: "Wielkich dzieł nie zapominajcie"(por. Ps 103). Dlatego zawsze uczmy się dostrzegać udzielone nam Boże dary!

Bracia i Siostry! Nie chcijmy zapomnieć o trudnych czasach dla naszego Kościoła, kiedy nie było własnej diecezji, Biskupa, brakowało kapłanów i świątyń, kiedy wiara była narażona na zagrożenie ateizmu. Pamięć o tym pozwoli nam w przyszłości zachować wierność Ewangelii i przekazać ją następnym pokoleniom. Trzeba wracać pamięcią do okresu ucisku religijnego sprzed lat, aby cenić to, co zostało osiągnięte kosztem wielkiego cierpienia i ponieważ,

zesłaniem i religijną dyskryminacją kapłanów oraz wiernych naszej Ziemi. Okres 20 lat istnienia diecezji jest też datą dokonania wspólnego bilansu i rachunku sumienia. Dostrzegamy ludzkie niedociągnięcia i trudności, z którymi boryka się Kościół dzisiaj. Są one dowodem tego, że Kościół tworzą ludzie, którzy potrzebują duchowego odrodzenia i według wymagań Królestwa Bożego stałej przemiany życia.

W roku 1999 Sługa Boży Jan Paweł II miał przyjechać na swoją pielgrzymkę do Krakowa. Poproszono wtedy Ojca Świętego, żeby napisał jakieś słowo, żeby je można było skierować do około milionowej rzeszy uczestników Mszy świętej. Wówczas Ojciec Święty na odwrocie obrazka, na którym był przedstawiony Pan Jezus Miłosierny i napis «Jezu, Ufam Tobie», własną ręką nakreślił słowa zachęty: «Bądźcie apostołami Miłosierdzia Bożego». Potem podpisał się u dołu. Przyjęto tę zachętę Ojca Świętego jako program duchowy do pracy nad poprawą swojego życia, odpowiedzialnego przyjęcia Miłosierdzia Bożego i dzielenia się nim z drugim człowiekiem.

Największym dramatem wielu ludzi jest to, że nie potrafią wrócić do Boga. Gorsze jednak jest to, że nie wierzą w Boże przebaczenie, że Bóg może ich przyjąć i wybaczyć. Dlatego dzisiaj nawet pośród nas jest tak wielu ludzi ochrzczonych, ale żyjących bez Boga. Taki człowiek, będąc w stanie grzechu, nie modli się, nie uczestniczy w niedzielnej Mszy Świętej, nie korzysta z sakramentu Miłosierdzia Bożego, jakim jest spowiedź, nie potrafi uszanować ani samego siebie, ani innych, nawet najbliższych. Przykład dorosłych powoduje, że szybko słabnie gorliwość życia religijnego u dzieci i młodzieży. I to jest, najdrożsi w Chrystusie, wielkie nasze zadanie, aby tym ludziom ukazać Miłosiernego Zbawiciela, ponieważ tylko On może wyrwać człowieka z niewoli zła.

Umiłowani w Chrystusie Panu Bracia i Siostry! Podczas przeżywania 20-lecia naszej diecezji i odrodzenia struktur Kościoła na Białorusi zapraszam Was wszystkich do podjęcia programu, na który wskazał Sługa Boży Jan Paweł II. Niech słowa modlitwy "Jezu, ufam Tobie", które także przeze mnie zostały obrane za hasło posługi biskupiej, oraz słowa zachęty Jana Pawła II "Bądźcie Apostołami Miłosierdzia Bożego" będą dla każdego programem jego życia.

Dlatego też 21 kwietnia br., podczas Mszy św. Krzyżma o godz. 10.00 w bazylice katedralnej w Grodnie, w obecności kapłanów i wiernych diecezji przeze mnie został poświęcony obraz Pana Jezusa Miłosiernego, a w dniu beatyfikacji Jana Pawła II, 1 maja, jako wyraz wdzięczności Bogu za Jego Osobę i w celu uproszenia przez Jego przyczynę potrzebnych łask dla naszej diecezji, rozpocznie się peregrynacja tegoż obrazu w naszej diecezji. Podczas peregrynacji tego obrazu w każdym kościele naszej diecezji włączymy się też do czynnego przeżywania bieżącego duszpasterskiego roku, który w Kościele na Białorusi przebiega pod hasłem: "Boże Miłosierdzie - jedyną nadzieją świata". W ten sposób wypełnimy także życzenie Ojca Świętego Jana Pawła II, który w sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach k. Krakowa, zawierając świat Miłosierdziu Bożemu, powiedział: «Czynię to z gorącym pragnieniem, aby orędzie o miłosiernej miłości Boga, które tutaj zostało ogłoszone za pośrednictwem siostry Faustyny, dotarło do wszystkich mieszkańców ziemi i napełniło ich serca nadzieją. Niech to przesłanie rozchodzi się z tego miejsca na cały świat. Niech się spełnia zobowiązująca obietnica Pana Jezusa, że stąd ma wyjść «iskra, która przygotowuje świat na ostateczne Jego przyjście» (por. Dzienniczek, 1733).

Obraz Miłosierdzia Bożego należy do najbardziej znanych i czczonych współcześnie obrazów w Kościele Katolickim. Jego pochodzenie związane jest z objawieniem się Pana Jezusa św. Siostrze Faustynie Kowalskiej. Dzieje tego obrazu po namalowaniu w 1934 r. obfitowały w cudowne znaki Bożego Miłosierdzia. Musiało minąć kilkadziesiąt lat, zanim kult Jezusa Miłosiernego został oficjalnie zatwierdzony w całym Kościele Katolickim przez Ojca Świętego

Jana Pawła II. Jest też dla nas zaszczytem i radością, że historia tego Obrazu związana była z naszą ziemią, a szczególnie z kościołem parafialnym w Nowej Rudzie k. Grodna, gdzie obraz znajdował przez pewien czas i został uratowany w okresie lat ateistycznych.

Często ze wzruszeniem wspominam tę chwilę, gdy podczas sprawowania przeze mnie sakramentu pokuty podeszła siostra generalna Instytutu Matki Bożej Miłosierdzia i wręczyła mi zwinięty w rulon cudowny obraz Jezusa Miłosiernego, który poddałem konserwacji i ze czcią umieściłem w ołtarzu naprzeciw ambony - konfesjonatu w kościele pw. Ducha Świętego w Wilnie, gdzie byłem proboszczem.

Kochani Diecezjanie! Jakże głęboka i wymowna jest prawda o Bożym Miłosierdziu w tym obrazie! Chrystus zwrócił się do św. s. Faustyny z przesłaniem: "Podaję ludziom naczynie, z którym mają przychodzić po łaski do źródła miłosierdzia. Tym naczyniem jest ten obraz z podpisem Jezu, ufam Tobie (...) Przez obraz ten udzielać będę wiele łask dla dusz, a przeto niech ma dostęp wszelka dusza do niego» (Por. Dz., 327,570). Dzisiaj poprawny kult obrazu Miłosierdzia Bożego może wzbudzić łaskę miłości do Boga i do bliźniego. Pozwoli też doświadczyć miłosierdzia Boga, który nie tylko współczuje i okazuje litość cierpiącemu człowiekowi, ale skutecznie przychodzi mu z pomocą we wszystkich okolicznościach i doświadczeniach życia.

Niech peregrynacja Obrazu Jezusa Miłosiernego w roku 20-lecia diecezji pomoże nam na nowo odkryć bezcenny dar Sakramentu Pokuty i Pojednania, jakim jest spowiedź. Niech będzie okazją do rachunku sumienia z naszego uczestnictwa w niedzielnych Mszach świętych. Niech peregrynacja obrazu Jezusa Miłosiernego przyczyni się do większej czci Bożego Miłosierdzia w naszych kościołach i rodzinach. W celu podziękowania za 20 lat naszej diecezji zachęcam, by w roku peregrynacji w parafiach w każdy 1. piątek miesiąca było odprawiane nabożeństwo ku czci Jezusa Miłosiernego. Niech Koronka do Miłosierdzia Bożego stanie się modlitwą każdego wierzącego i wszystkich naszych rodzin. Niech czas peregrynacji obrazu będzie w naszych rodzinach czasem świętym. Przebaczajmy sobie nawzajem i okażmy wzajemną miłość, zwłaszcza wobec ludzi, z którymi najtrudniej się pojednać. Wyciągnijmy pierwsi rękę do zgody! Bądźmy wszyscy Apostołami Miłosierdzia Bożego!

Proszę czcigodnych Kapłanów, aby przez misje i rekolekcje parafialne przygotowali wiernych do peregrynacji obrazu Jezusa Miłosiernego w każdej parafii diecezji. Niech troska o zbawienie powierzonych wiernych zawsze znajduje się na pierwszym miejscu Waszej kapłańskiej posługi.

Proszę wielobne Siostry Zakonne o modlitwę w intencji naszej diecezji, o duchowe i trwałe owoce peregrynacji obrazu Jezusa Miłosiernego oraz zachęcam do gorliwego wykonania dzieł Miłosierdzia względem wszystkich potrzebujących Waszej pomocy. Proszę Was, Najdrożsi Diecezjanie, Dorośli, Dzieci i Młodzież, aby każdy własnym życiem dał wyraz wiary w Pana Jezusa Miłosiernego, który przez swój Obraz chce udzielić każdemu radości przebaczenia i bogactwa Swoich łask. Bądźcie pełni troski o świętość i miłość wzajemną w waszych rodzinach. Wszyscy wspólnie zabiegajmy o rozwój Kościoła w naszej diecezji!

Łączę się ze wszystkimi Wami duchowo. Zawierzając Maryi Matce Miłosierdzia i Opiekunom diecezji, św. Kazimierzowi i św. Maksymilianowi Marii Kolbemuten błogosławiony czas peregrynacji, wszystkim z serca błogosławię.